

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

1

בפני כב' השופט שמעון שר

תובעים

1. גיל נאדר
2. מוטי פורת

נגד

נתבעים

1. מעריב הוצאת מודיעין בע"מ
2. יואב פרומר

2

פסק דין

3

4 בפני תביעת לשון הרע של גיל נאדר ומוטי פורת, בני-זוג וצמד אומנים המציג יצירותיו ברחבי העולם
5 ומתפרנס מאומנותו (להלן: "התובעים"). התביעה מופנית כנגד הכתב של מעריב, יואב פרומר
6 (להלן: "הנתבע מס' 2") אשר ראיין התובעים וסיקר תערוכה שהוצגה בניו-יורק והוכתרה בשם
7 "Sleeping with the enemy". התביעה מכוונת כנגד שני פרסומים באינטרנט, אשר לטענת
8 התובעים, יש בהם כדי לבזות, להשפיל ולפגוע בתובעים ובמשלח ידם.

9

10 בהתאם להסכמות הצדדים מיום 10.03.08, פסק-הדין ינומק בקצרה ועל-סמך החומר המצוי בתיק,
11 לרבות סיכומי הצדדים.

12 אציין כי חסרות ראיות בתיק דגן כמו תיק עבודות מהתערוכה נשוא הפרסומים והסרט המדובר כפי
13 שיובהר להלן, ולמרות כל זאת, הגעתי למסקנה כי הפרסומים אינם בבחינת לשון הרע ודין התביעה
14 להידחות.

15

16 במסגרת התערוכה הנ"ל הפכו התובעים את חלל הגלריה למעין בית מגורים, בו התגוררו במהלך
17 התערוכה, הציגו ועבדו על יצירותיהם. התובעים הציגו עבודות שיצרו במהלך חיפוש וירטואלי
18 באינטרנט באתרי היכרות להומוסקסואלים, במהלכם יצאו ל"מסע של חיפוש אחר מאהב ערבי".
19 כמו כן הוצג סרט וידאו על חייהם המשותפים במשך שנה עם בחור ערבי ממוצא לבנוני בשם אוליבר
20 וכן יצירות נוספות שיצרו במהלך התקופה בה אוליבר התגורר אצלם.

21

22 אומר כבר עתה כי טענת התובעים לפיה התערוכה לא עסקה כלל באספקטים מיניים, דינה
23 להידחות.

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

1 אין ספק כי חלק בלתי נפרד מאופי התערוכה התעסק באופי חיי המין של הזוג, הגם שניסו התובעים
2 "ליפות" את מילותיהם בסיכומם.

3
4 נכנסתי לאתר האינטרנט של התובעים WWW.GHLANMOTI.NL , על-מנת לקבל מושג היכן
5 עומד הגבול אותו מציבים התובעים, כפי טענתם. באחד הראיונות במגזין [NY ARTS Magazine](http://NYARTSMAGAZINE.COM).
6 הופיעה התייחסותם באשר להחלטתם להתאהב בערבי והנה קטעים נבחרים מתוך
7 הראיון (ההדגשות שלי – ש.ש.):

8
9 RT: Can you tell me a little bit about your rules for falling in love with an Arab guy?

10
11 G&M: We were in the Canaries on vacation. One night when we were going to a bar, we said to
12 each other
13 jokingly, "Why don't we have an Arab lover?" Everything started there. Then we thought about a
14 name: Laylah.
15 Why Laylah? Because it was the name of a girl, it could be the nickname for a belly dancer or a
16 drag queen.
17 After that night we already had notes and sketches of what we wanted to do and then we wrote
18 letters to Laylah.

19
20 RT: That was when you started the search?

21
22 G&M: Many of the letters we wrote inspired us to start the project. **There are personal**
23 **thoughts, many of them sexual.** We used some of these letters in the video, at the beginning.
24 This is an ongoing project, a work in
25 progress.
26 ...

27
28 RT: How do you define the line between work/practice and life?

29
30 G&M: There are artists working like officers: nine to six, they work in the studio to try to
31 accomplish something.
32 We don't have these kind of working methods. We see our life as our work. So back to your
33 question, we
34 wouldn't have fallen in love with Oliver unless he fell in love with us. Because he was intrigued
35 with the concept

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

1 that we have created we fell in love with him too. I think it happened this way because both
2 of us were ready for a lover. We created a space in our hearts. Anyone in life can decide
3 when to have certain things.

4
5 RT: **A triangle?** Was this helping to keep your relationship alive? What happened when he left?

6
7 G&M: We were sick. We were hurt.

8 ...

9
10 RT: Tell me about this installation.

11
12 G&M: There are three works here: Dating Gil & Moti, the video Laylah: the Creature Beyond
13 Dreams, and a new piece, a bed, titled: Sleeping with the Enemy. It is a new bed. **Among the**
14 **bed are remains of our experience with Oliver, but it also suggests a new path. Maybe for**
15 **a new lover.**

16
17 RT: **It's a bed for three...**

18
19 G&M: **Yes exactly, since we decided to have a lover, we needed to increase the**
20 **dimensions of the bed.**

21
22
23 אומר כבר עתה, כי באתר הועלו תמונות בודדות מן התערוכה, אחת מהן היתה תמונה של שלושה
24 גברים ערומים (רואים את גבם) עומדים מחובקים ברקע של יער. בתערוכה אחרת "Love Grows"

25 "Free

26 הופיעה תמונה של שלושה גברים ערומים במיטה, ותמונה של שלושה גברים כשהאמצעי ערום ואחר
27 מלקק את בית השחי שלו.

28 לאור כל אלה, איני יכול לקבל הטענה כי התערוכה חסרה אופי מיני לגמרי וכי המשולש הרומנטי
29 היה אפלטוני.

30
31 ולבחינת הפרסומים,

32 הפרסום הראשון

33 הפרסום הראשון (נספח א' לסיכומי התובעים) התפרסם ביום 08.05.05 בעיתון המודפס של מעריב
34 ונשא הכותרת: "פתרון מקורי לסכסוך: לשכב עם פלשתינים" וכותרת משנית: "זוג אמנים

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

1 ישראלים, הידועים כ"גיל ומוטי", תיעדו את חיפושם אחר מאהבים ערבים בתערוכה שעולה בניו-
2 יורק". כנגד פרסום זה, לרבות תוכנו לא טענו התובעים לשון הרע.
3 התובעים לא תקפו את תוכן הכתבה וכתרתה, אשר ללא ספק כיוונו גם לחיי המין שלהם. הכותרת:
4 "לשכב עם פלשתינים", ותוכן הפרסום הראשון הציגם באופן הבא: "(הזוג) חיפשו מאהבים ערבים
5 מרחבי העולם, ותיעדו את מאמציהם בתערוכה "לשכב עם האויב" ... הם יצורו גם סרט וידאו של
6 45 דקות, המתאר את הרומן שכבר הספיקו לנהל עם ערבי-נוצרי מלבנון שהיה מהראשונים להיענות
7 לבקשתם".

8
9 בראי האדם הסביר, הביטויים "לשכב עם", חיפוש אחר "מאהבים" ערבים, וכן המילה "רומן", כל
10 אלה מיוחסים באופן ישיר גם לחיי המין.
11 על-כך לא הלינו התובעים.

הפרסום השני

12 באותו היום, 08.05.05, התפרסם פרסום נוסף (נספח ב לסיכומי התובעים) נושא הכותרת: "מוחמד,
13 זה לא רק סקס". בכותרת המשנית נכתב: "זוג האמנים גיל ומוטי מממשים את חזון המזרח התיכון
14 החדש של עמוס שוקן ומזדיינים חופשי עם ערבים". כל הפרטים העסיסיים בתערוכה שעולה ביו-
15 יורק ובקרוב גם בארץ" (ההדגשה שלי – ש.ש.). התובעים הלינו על אותן מילים מודגשות וטענו כי
16 ניתן היה לתאר את פרי יצירתם כפי שנעשה בפרסום הראשון, מבלי לכלול ביטויים פוגעים
17 ומעליבים.

18
19 הנה כי כן, נסתרת הטענה כי "לאורך כל תהליך היצירה שלהם, בחרו ובוחרים התובעים שלא
20 לחשוף בפני הקהל חלקים ניכרים מחייהם הפרטיים, לרבות את חיי המין שלהם, וזאת מתוך
21 החלטה מושכלת וברורה, שלא להטות את הדיון הציבורי על יצירתם לנושאים שוליים ורכילתיים".
22 המילים "מזדיינים חופשי עם ערבי" אינן שונות במהותן מהמילים "לשכב עם ערבים".
23 מצאתי כי לאור הכתרת התערוכה במילים "לישון עם האויב" (אליו כיוונו התובעים, להבדיל
24 מ"לשכב"), לאור יציאתם ל"מסע של חיפוש אחר מאהב ערבי" (ראה סעיפים 11-12 לסיכומיהם),
25 לא ניתן להציג הנושא במנותק מחיי המין. התובעים טענו כי לו ביקר הנתבע מס' 2 בתערוכה והיה
26 רואה את סרט הוידאו המדובר, היה נוכח לדעת כי סרט הוידאו לא עסק באספקטים מיניים. תשאל
27 השאלה מדוע התובעים עצמם לא הציגו הצילומים והסרט בפני בית-המשפט ובאופן זה היו
28 מוכיחים כי הנושא לא היה כלל ועיקר חלק מנושא התערוכה.

29
30 התובעים טענו בסיכומיהם כי לא היה בערוכה רמז מיני כלשהו לגבי התנהגותם של התובעים
31 ובאשר ליחסיהם המיניים עם אוליבר, ו/או עם מאן דהו אחר. עוד טענו כי הקשר עם אוליבר לא
32 היה קשר מיני, אלא חברות אמיצה ואפלטונית, שבאה להראות כי ניתן לקיים קשרי "אהבה" עם מי
33 שחונכנו לראות בו אויב.

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

בצר לי, אך התרשמותי היא אחרת. כאמור, האדם הסביר רואה במילים "מאהב" ו"רומן" קשר של אהבה, אך לא כפי שניסו להציג אותה התובעים בסיכומיהם.

התובעים תקפו אמירה נוספת שבגוף הכתבה: "צמד אמני המיצג גיל ומוטי, שזכורים לטובה כמי שהציבו מיטה באמצע מוזיאון תל אביב והסתלבטו בה" (ההדגשה שלי – ש.ש.). אומר כבר עתה כי אין באמירה זו משום לשון הרע. לדידי, המונח "סתלבט" בשפה העממית נטולה קונוטציה מינית ומכוונת דווקא למילים כגון "רביצה" ו"מנוחה".
התובעים, הציגו גם הציגו, מצג לפיו החלו בחיפושים אחר מאהב ערבי, כתבו לו מכתבי אהבה וערכו לו את מיטתם עת הוסיפו כרית שלישית במרכז המיטה, עליה רקמו "לילה" – כל אלה נלמדים מתוך האתר האישי שלהם, כפי שהראיתי לעיל.

הפרסום השלישי

פרסום זה, מיום 10.05.05, לא סקר את התערוכה ואינו עסק בתובעים ואומנותם, אלא בנושא גברים נחשקים בעולם הערבי.
הכותרת הראשית "יאללה, סולחה!" והמשנית: "העיסוק בעכשווי ביחסי ערבים יהודים השיק לדרך פרויקט לח במיוחד, הממפה את הגברים הנחשקים בעולם הערבי...". בגוף הכתבה נכתב: "לא ברור מדוע, אבל הפולמוס סביב סקס בין גזעי תופס ביממה האחרונה תאוצה מסחררת. ראשית היה זה מאמרו של עמוס שוקן ... ועל הדרך התוודענו לתערוכה של מוטי וגיל, שני אמנים ישראלים שבאווירה גיון לנונית משהו החליטו לברוא מזרח תיכון חדש באמצעות החלפת נוזלים עם בני דודינו".

התובעים מלינים על כך כי נושא התערוכה לא עסק בסקס בלבד והאופן בו הוצגה ע"י הנתבע 2 החמיץ את המטרה.

אם כן, קבעתי כי התערוכה, והאופן בו הציגו אותה התובעים ובשל העובדה שלא חלקו על תוכן הפרסומים, עסקה בין היתר בחיי המין שבין ערבים-יהודים.

אין ספק כי הנתבע מס' 2 בחר להתבטא באופן קיצוני שאף עלול לפגוע, אך כאמור, התבטאותו לא חרגה מהקונספט הכולל של התערוכה, שכלל גם את חיי המין שבין ערבים ליהודים.

התובעים טענו כי בידם האפשרות לבחור איזה פן פרטי לחשוף בפני הקהל ולהופכו לפומבי ואיזה פן להשאיר בגדר הפרטי. לדידי, מדובר בטענה מיתממת על אחת כמה וכמה כשעסקין בזוג אשר מחפש להיחשף באופן שונה, זוג אשר בחר לחשוף את מיטתו הזוגית (והמשולשת) וחדרו הפרטי בפני כולי עלמא, התבטא בחיזוריו ובקשר עם מאהבים כאלו ואחרים ובסופו של יום טוען בפני כי הצגת חיי המין שלהם בפומבי חרגה מן המטרה.

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

כפי שכבר כתבתי בראשית פסק-הדין, זו היא מנת חלקו של הידוען ובמקרה דנן של האמן הידוען, אשר בחר לחשוף את אומנותו הפרטית-אישית על מערומיה ונתן לה ביטוי פולשני ומאידך ובאופן מעושה מנסה לנתק אותה מחיי המין.

הדין הנוהג

חופש הביטוי דהיום מאופיין הן בביקורת וסיקור אירועים באופן בוטה וקיצוני רבתי. כל ידוען/סלב/אומן לוקח בחשבון כי עת הופך הוא לדמות ציבורית חשוף הוא לביקורת, לעיתים קשה במילותיה.

לא כל התבטאות תקשורתית, קשה ככל שתהא, תכנס בגדר "לשון הרע". במקרה דנן נכונים הדברים ביתר שאת, עת פתחו התובעים צוהר לחייהם הפרטיים ועיצבו הם עצמם ובאומנותם את החשיפה כמעט ללא גבולות.

התובעים קיבלו החלטה להפוך את חייהם ליצירה ובאופן זה לוותר, כמעט כליל, על פרטיותם. התובעים בחרו להחצין לכולי עלמא את המערכת הזוגית שלהם, ואף את החלטתם להוסיף זמנית צלע שלישית, לטענתם אפלטונית, טענה שנדחתה.

איני נדרש להביא סקירה ארוכה של הדין הנוהג בלשון הרע. אתייחס בקצרה לבעייתיות שהוצגה בסיכומים.

ראשית, התובעים הפנו אותי למבחן הקובע – מהי, לדעת השופט היושב בדן, המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים, כיצד היו הדברים מתפרשים על ידי האדם הסביר (ע"א 740/86 **תומרקין נ' העצני**, פ"ד מ"ג(2) 334).

דעתי כבר הובעה לעיל ואחזור בשנית כי הכותרת עליה מלינים התובעים אינה מנותקת מתוכן הכתבה ואינה שונה מהכותרת המוסכמת "לשכב עם פלשתינים". המשמעות אינה משתמעת לשני פנים.

באשר לפרסום השני, הכתבה הועלתה שלא במסגרת סיקור תרבותי (במדור SEXY) אלא דירגה רשימת גברים נחשקים בעולם הערבי, לדעת הכותב. הכתבה "קלילה" וכקדימון הוצג הנושא של סקס בין גזעי, אשר תפס תאוצה באותם הימים, ולפיכך אוזכרה, בין היתר, התערוכה של התובעים אשר הביאו דבר חדשני. גם כאן לא מצאתי משום לשון הרע עת בחר הנתבע מס' 2 להשתמש במילים "החלפת נוזלים" בקונוטציה של סקס, ומקובלת עלי הטענה כי האזכור המבודח והעוקצני נעשה בהתאם לאופי הכתבה.

כתימוכין לטענות התובעים, צורפה רשימת "טוקבקים", רשימת תגובות הקוראים לפרסום השני. לדידי, הרשימה לא היתה אחרת, אף אם הנתבע מס' 2 לא היה משתמש במילים "מוזדיינים עם ערבים", שכן תוכנה גם הוא מדבר על מערכת יחסים מינית תוך שימוש במילים "לישון עם" "מחזר" ו"רומן" – זו המשמעות שהיה מייחס הקורא הסביר למילים אלה.

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

1 אם כן, לא הוכח בפני כי מטרת הנתבעים היתה לבזות, להשפיל, לפגוע בתובעים ובפרנסתם.
2 להיפך, תוכן הכתבה של הפרסום הראשון, אשר היה מקובל על התובעים, אינו שונה בהרבה מתוכן
3 הפרסום השני.

4 לא זו אף זו, הנתבעים, לאור בקשת התובעים, הסירו את הביטוי "מזדיינים עם ערבים", הושמט
5 תיאור ההצגה במוזיאון ת"א וכן הורדו כל התמונות מהכתבה, למעט אחת. הנתבעים טוענים כי כל
6 התמונות הוסרו.

7
8 כמו כן, לא הוכחה טענת התובעים לפיה הנתבע מס' 2 התחייב לשלוח להם הכתבה לעיון טרם
9 פרסומה, כן התחייב לבקר בתערוכה וכי הובטח להם שהכתבה תורד לאלתר מהאתר (הנתבעים
10 טוענים כי לאחר מכן הוסרה הכתבה לגמרי מן העמוד הפותח של האתר). בפני תצהירים מנוגדים
11 באשר לטעוניהם אלה ולפיכך לא ניתן להכריע בהם.

12
13 לאחר שקבעתי כי הפרסומים אינם נכנסים לגדר סעיף 1 לחוק לשון הרע ואינם עולים כדי הוצאת
14 לשון הרע, איני נדרש לדון בהגנות הנתבעים.
15 כמו כן, לאחר שטענו הצדדים כי על-פי המוסכם ביניהם הורדו התמונות מהאתר, גם העילה להפרת
16 זכויות יוצרים נשמטת.

17
18 סוף דבר, התביעה נדחית.
19 התובעים ישלמו לנתבעים סך של 10,000 ₪ בגין הוצאות ושכר-טרח. סכום זה ישולם בתוך 30 יום
20 מהיום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33 ניתן היום, ח' תמוז תשס"ט, 30 יוני 2009, בהעדר הצדדים.
34

בית משפט השלום בחיפה

30 יוני 2009

ת"א 3991-06 נאדר ואח' נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ ואח'

שמעון שר, שופט

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6